

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B4-2T/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423010062
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2024:1423010062.3

Uznesenie

Mestský súd Bratislava I, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. januára 2024 v Bratislave

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku súd postupuje trestnú vec sp. zn. B4-2T/12/2023 vedenú proti obžalovanému C. H., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom R. Č.. X, Bratislava pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 23. septembra 2022 vo večerných hodinách okolo 20:00 hod v Bratislave v byte na Hanulovej ulici č. 5 Cabanovej ulici 35 obývajúc tento so svojou manželkou poškodenou I. H. pod vplyvom alkoholu túto fyzicky napadol tak, že ju trikrát udrel päšťou do hlavy a štyrikrát do oblasti chrbta, následne sa na ňu zvalil a rukami ju škrtil, počas čoho sa poškodená bránila kričaním o pomoc a obvineného pohrýzla do prsta pravej ruky, na čo v útoku na poškodenú prestal a pokračoval vo verbálnych vyhrážkach s tým, že má dve možnosti a to, že buď s ním ostane a raz ju určite zabije alebo odíde.

Okresnému úradu Bratislava, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Dňa 16. marca 2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podľa ustanovenia § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) obžalobu na obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 23. septembra 2022 vo večerných hodinách okolo 20:00 hod v Bratislave v byte na R. O. Č.. X X. ulici 35 obývajúc tento so svojou manželkou poškodenou I. H. pod vplyvom alkoholu túto fyzicky napadol tak, že ju trikrát udrel päšťou do hlavy a štyrikrát do oblasti chrbta, následne sa na ňu zvalil a rukami ju škrtil, počas čoho sa poškodená bránila kričaním o pomoc a obvineného pohrýzla do prsta pravej ruky, na čo v útoku na poškodenú prestal a pokračoval vo verbálnych vyhrážkach s tým, že má dve možnosti a to, že s ním ostane a raz ju určite zabije alebo odíde.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a svedkyne a zároveň poškodenej I. H..

Prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Potrebné je v predmetnej veci uviesť, že okrem výpovede obžalovaného a poškodenej žiadny iný dôkaz k dispozícii nebol. Išlo tak len o ich výpovede ohľadom predmetného skutku. Nebol pri údajnom nebezpečnom vyhrážaní žiaden iný svedok. Poškodená predstavila svoju verziu o tom, čo sa malo v daný večer udiat a obžalovaný svoju.

V predmetnej veci ani obžalovaný a ani poškodená nevyhľadali lekársku pomoc, t.j. neboli ošetrení.

V čase rozhodovania na súde boli rozvedení ku dňu 31.júl 2023.

Poškodená podala trestné oznámenie dňa 28.septembra 2022.

Skutkový stav veci

Obžalovaný spoločne s poškodenou žili v spoločnej domácnosti od decembra 2010. V mesiaci december 2015 uzatvorili manželstvo a žili v byte na R. O. Č.. X v Bratislave na piatom poschodí. Obžalovaný potvrdil, že v predmetný deň bol pod vplyvom alkoholických nápojov a to z dôvodu - že mal nepríjemný deň a potreboval ho utlmiť. Predmetný nepríjemný deň vyplynul z jeho pracovných povinností, ktoré vykonával v zahraničí - bol v psychickom rozporení v súvislosti s tým, čo riešil v predmetný deň vo Viedni (Rakúsko). Tieto skutočnosti potvrdili obaja - tak obžalovaný ako i poškodená. Obžalovaný potvrdil, že z predmetného dôvodu požil i alkoholické nápoje a bol teda pod vplyvom alkoholu.

Obaja boli v spálni keď medzi nimi došlo k hádke a následne i k fyzickému kontaktu.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal ku predmetnému fyzickému útoku, že sa nevie vyjadriť odôvodňujúc to tým, že bol pod vplyvom alkoholu. Mal však za to, že to bola bežná manželská hádka - v žiadnom prípade nie taká, že by manželka mala mať obavu o svoj život. Potvrdil, že došlo medzi nimi k hádke, chvíľu sa kľbčili. Úplne si nepamätám, aké slová boli použité pri tejto hádke, ale v žiadnom prípade, skutočnosti, ktoré sa mi dávajú za vinu, nie sú moje výrazové prostriedky, ktoré používam, takto sa ja nevyjadrujem a toto som ja určite nepovedal. V žiadnom prípade to nebolo také, že by sa musela báť o svoj život.

Potvrdil, že ku fyzickému kontaktu medzi nimi došlo - pretože mal zranenie na hlave a to na čele, mal pohrýzenú ruku a hrču na hlave. Toto bolo podľa neho vzájomné. To, či som ju fyzicky napadol, neviem uviesť ani popísať, nepamätám si to, nakoľko som bol pod vplyvom alkoholu.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal - že bolo to v spálni - on vykročil dosť energicky, ku poškodenej, ktorá stála pri posteli, kde mali na parketách ovčie kožušiny - prebehli ma nohy a začal som padať dozadu a tým pádom aj moja manželka, ona sa otočila chrbtom ku mne, keď videla, že idem k nej energicky. Tým pádom sme obaja padali dozadu, ona na mňa. Inštinktívne som ešte pravou rukou ju objal a odtiahol, lebo by narazila hlavou do radiátora. Tým pádom moja hlava absolvovala náraz na hlavu o podlahu. Pravou stranou hlavy som sa

udrel do podlahy. Potom si pamätám už len bolesť, hrýzla ma do kĺbu ukazováka ľavej ruky a kričala o pomoc. Snažil som sa vstať, vymaniť sa spod nej, ale bránila mi v tom. Neustále kričala o pomoc a ma hrýzla. Keď sa mi podarilo vyprostiť spod nej, povedal som - že vidím len dve možnosti, buď sa rozvedieme, alebo ak budeme takto pokračovať ďalej tak sa navzájom pozabijame. Je to vyslovenie obavy - nie vyhrážka.

Čo sa týka škrtenia - spôsob, akým to opisovala je fyzicky nemožný, pretože ak Vás niekto škrtí, lebo ak niekto leží na Vás pokiaľ nemá čeľusť na zadnej časti krku, nemôže Vás hrýzť do prsta.

Je extrémne citlivá na tvorbu krvných podliatin, takže ak by som ju škrtil, mala by stopy na krku, takisto nemala na sebe krvné podliatiny. Ja som z toho vyšiel veľkou hrčou na pravej strane hlavy a rozrazeným čelom.

Svedkyňa a zároveň poškodená v prípravnom konaní vypovedala ku predmetnému fyzickému incidentu - vrhol sa na mňa. Neviem, či som v tej chvíli sedela na posteli alebo som čupela pri posteli, naozaj neviem, zhodil ma na zem, zašliapol ma, resp. ma zaklincoval nohami a ja keď som videla, ešte potom, že tá jeho agresivita stúpa som mala takú mikinu so zipsom, tak som ju vytiahla hore, aby som mala

krytý krk. Ja som sa totižto hanbila, že mi bude vidieť modriny, tie ktoré sú pod šatami nevideli, ale tie, ktoré sú viditeľné za tie som sa strašne hanbila. Tak skočil po mne, zafixoval ma na tej zemi a začal ma škrtiť. Ja som ešte kým som mohla tak som kričala na celý dom pomoc, pomoc. Potom ma začal škrtiť viacej a ja som cítila, že už je zle, tak ja neviem, nejaký zvierací pud vo mne sa ozval, ja som sa hrozne bála, že ma zadusí, tak so m ho kusla do kĺbu na ukazováku (ktorá ruka neviem), na to on vykrikoval, že ty si ma kusla, ty si mi ublížila, ty si mi niečo urobila s prstom a tak povolil. Ešte na mne ležal naďalej a ja som sa snažila, lenže on ma nohami zatláčal a rukami, už potom aj ja som sa snažila nejak vymaniť a po chvíli pustil a vstal a odišiel na svoju stranu postele. Ja som sa z tej zeme postavila hneď a asi do takého podrepu, aby som vedela uskočiť, keby náhodou po mne zas skočil. Aby som vedela proste cez tú posteľ nejak prebehnúť alebo čo. Potom sme pokračovali v tej ústnej komunikácii, vo výčitkách, ktoré ho nevedeli uspokojiť ani ho nejak ukludniť. Komunikácia mohla trvať po tom všetkom hodinu - trištvrté hodinu a keď už bol taký skludnený, tak vedela som, že už asi zaspí, na chvíľu sa dostal do reality alebo to povedal tiež v tom alkoholickom opojení povedal mi, že máš dve možnosti, viac nie. Buď zostaneš a zabijem ťa alebo odídeš, rozmysli si to, išiel na WC a ja som zostala ticho a keď išiel schodmi tak mi ešte hovoril čo neodpovedáš? A ja som mu povedala ako ty chceš po mne na takúto odpoveď hneď? Veď ja si to musím tiež premyslieť. No a potom sa z toho WC vrátil a ľahol si.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala ku fyzickému útoku zo strany obžalovaného - zrazu som sa ocitla - neviem si spomenúť. Ležala som na zemi, na chrbte, zakliesnil ma nohami, rukami ma chytil pod krk a začal ma škrtiť. Ja som začala kričať, prvýkrát som začala kričať na celý dom, pomoc, pomoc. Ešte sa mi smial do tváre, len si krič, nikto ťa nepočuje. Škrtenie bolo vážne, nebolo to len zastrašovanie, ja neviem, čo to do neho vošlo, začala som konať pudovo a kusla som ho do prsta, ktorá to bola ruka neviem, viem, že to bol ukazovák. Vtedy sa on ako keby zľakol, začal hlasnejšie hovoriť, ty si ma kusla, trochu povolilo to stisnutie. Ja som sa snažila vymaniť spod neho, bola som prikliesnená, sedel na mne a potom ako som ho kusla do prsta, tak trochu to zakliesnenie povolilo, snažila som sa spod neho dostať. On asi pod vplyvom ako som ho kusla do prsta, tak sa postavil a išiel smerom k svojej polovici postele. Debata pokračovala na tú istú tému, agresivita z jeho strany poľavovala, asi vyvrcholením bolo to škrtenie z ničoho nič, proste mala som pocit, ako keby trochu precitol do reality a povedal mi máš dve možnosti, buď so mnou zostaneš a raz ťa zabijem alebo odo mňa odídeš, iná možnosť neexistuje. Išiel na WC a ja som zostala ticho, pýtal sa ma čo neodpovedám, ja som povedala, že to nie je otázka, na ktorú sa dá odpovedať hneď a po toľkých rokoch spolužitia sa nedá za minútu odpovedať, či odchádzam alebo zostávam. Keď sa vrátil z WC, ľahol si do postele, rozprávali sme sa ešte kým nezaspal.

Keďže ku predmetnému skutku malo dôjsť dňa 23.septembra 2023 - t.j. v piatok, celý víkend sobota a nedeľa - obaja obžalovaní ako i poškodená boli v predmetnom byte. Z bytu ani jeden z nich cez víkend neodišiel.

Poškodená dňa 26.septembra 2023 - pondelok odišla do práce a do predmetného bytu sa už nevrátila.

Vo veci boli zabezpečené i SMS správy - ktoré boli medzi obžalovaným a poškodenou v časovom období - ako vyplynulo z výpovedí oboch - od pondelka - 26.septembra 2023. Predmetné SMS dokresľovali predmetné spolužitie medzi obžalovaným a poškodenou.

Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivito aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že konanie obžalovaného nie je trestným činom.

Obžalovaný podľa obžaloby mal naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. - pretože inému - poškodenej v tom čase manželke sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a to takým spôsobom, že tom mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu.

Predmetný čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - manželke.

Objektom žalovaného trestného činu sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam.

Hmotným predpokladom útoku je osoba - pričom táto osoba vníma je schopná porozumieť vyhrážke.

Všeobecne vyššie citované ustanovenie poskytuje ochranu jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami.

Pri predmetnom žalovanom trestnom čine treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na, ako subjektívne ujmu pociťuje ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvedenie trestnej zodpovednosti za predmetný prečin sa obligatórne nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a „kvality“, že dôvodne vzbudzuje obavu o život (zdravie) iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu. V tejto súvislosti je preto potrebné, aby bolo vyhrážanie starostlivo hodnotené, pretože toto je potrebné dôsledne odlišovať od prejavov, pri ktorých síce boli použité „silné slová“, ale tieto neboli postavené na reálnych základoch, a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osobe dôvodnú obavu o svoj život. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Objektívna stránka tohto trestného činu - prečinu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmu na zdraví, smrťou (v konkrétom prípade) a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia.

Obsah vyhrážky je teda zákonom konkretizovaný a uvádzaný alternatívne. Posúdenie vyhrážky alebo inej ťažkej ujmy na zdraví sa musí vyhodnotiť vždy jednak s prihliadnutím a porovnávaním s inými ujмами uvedenými v tomto ustanovení (smrť, ťažká ujma na zdraví) a jednak s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, ako i na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, komu sa vyhráža.

Pokiaľ išlo o predmetné okolnosti prípadu tu súd uvádza - čo bolo potvrdené oboma stranami (obžalovaným a poškodenou) - že obžalovaný mal predmetný deň dôležité pracovné rokovanie v zahraničí, ktoré nebolo úspešné vo vzťahu k obžalovanému. Predmetná okolnosť bola tou skutočnosťou - že po príchode domov obžalovaný požil alkoholické nápoje - aby ako vypovedal - utlmil nepríjemný deň.

Zrejme skutočne išlo pre obžalovaného o nepríjemný stav v súvislosti s pracovným rokovaním pretože alkohol požil podľa výpovede poškodenej väčšie množstvo, ale i podľa výpovede obžalovaného - keďže v prípravnom konaní vypovedal, že si úplne nepamätal, aké slová použil pri predmetnej hádke. Podľa vlastnej výpovede vypovedal, že pil grapu - vypil určite jednu v množstve 0,7 l.

Podstatné je, aby išlo o vyhrážku, ktoré prípadné uskutočnenie by ten, komu sa vyhrážalo pociťoval ako vlastnú ťažkú ujmu. Vyhrážanie musí byť totiž objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u toho, voči komu hrozba smeruje. Dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým sa vyhráža.

Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu treba prihliadať na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä na povahu vyhrážky, na fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodenej, na ich vzájomný vzťah, ako sa páchatel' po vyhrázaní správa, či mal niečo v rukách - nejaký predmet.

Vzhľadom na výpoveď i poškodenej z prípravného konania kde na otázku - či mali medzi sebou nejaké hádky, ktoré by zahŕňali v sebe nejaké fyzické napadnutia zo strany obžalovaného alebo vyhrážania vypovedala - ako v každom bežnom manželstve, úplne bežné hádky, resp. výmeny názorov, ale nebolo to nič mimoriadne, v tom období žiadne fyzické napadnutie nebolo a ani vyhrážanie.

Z uvedenej výpovede poškodenej tak vyplynulo, že do predmetného dňa 23.septembra 2022 predmetný konflikt takéhoto charakteru bol prvý a teda ojedinelý.

Veľmi dôležité je starostlivo zhodnotiť závažnosť vyhrážky a teda odlišovať nebezpečné vyhrážanie od iných hrubých, arogantných agresívnych či vulgárnych verbálnych prejavov, ktoré nie sú prečinom, ale iba priestupkom. Je tu dôležité, že nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším konaním páchatel'a.

Znakom teda objektívnej stránky trestného činu nebezpečného vyhrážania pri tomto trestnom čine „vyhrážanie“, ktoré musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň

tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrázané. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, avšak jej vznik musí byť reálny, preto je potrebné starostlivo hodnotiť povahu a závažnosť vyhrážania nakoľko je potrebné rozlišovať nebezpečné vyhrážanie od prejavov, pri ktorých boli použité silné slová, ale v skutočnosti o nič závažného nešlo. Pritom sa nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatela, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším konaním páchatela. Záver, či ide o vyhrážky spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, je nutné posudzovať na základe komplexného posúdenia situácie.

Predmetné protiprávne konanie obžalovaného malo spočívať v jeho vyhrážke na adresu poškodenej - tak ako to bolo konštatované i v obžalobe - že má dve možnosti a to, že buď s ním ostane a raz ju určite zabije alebo odíde.

Súd na rozdiel od obžaloby - keďže takto mal preukázanú vyhrážku - túto upravil. V danom prípade tiež je potrebné poznamenať - že daná vyhrážka mala byť vyhrážaná len smrťou (a nie teda aj ťažkou ujmom na zdraví).

Súd uznáva, že vyhrážky takéhoto charakteru by nemali vôbec byť vo vzťahu k druhému partnerovi, ale súd nemal za to, že by predmetné vyhrážky obžalovaným boli i realizované. Súd mal za to, že medzi nimi došlo k ostrej výmene názorov, ktorá vyústila nielen do predmetného fyzického konfliktu, ale i do predmetnej vyhrážky zo strany obžalovaného. Samotná poškodená vypovedala, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, nemal dobrý deň z dôvodu pracovných záležitostí, najskôr začal medzi nimi verbálny konflikt ohľadom minulosti, kedy jej vyčítal opätovne pôžičky, ktoré mala z minulosti, následne predmetná hádka bola podfarbená verbálnymi prejavmi obžalovaného - ktoré vyvrcholili predmetnou vyhrážkou. U obžalovaného súd nemal preukázaný úmysel (a to ani priamy a ani nepriamy ako to má na mysli ustanovenie § 15 Tr.zák.) - teda, že by vyhrážky realizoval, resp. mal v úmysle realizovať. Zo strany obžalovaného - išlo v prvom rade o hnev a neadekvátnu výbušnosť, ktorú tak takýmto verbálnym spôsobom najavo. Predmetný jeho hnev z uvedeného dňa bol znásobený alkoholom a neadekvátna výbušnosť - po predmetnom fyzickom útoku, ktorý sa prejavil vo verbálnej rovine. Opätovne súd uvádza - že nedorozumenie takéhoto charakteru bolo prvé po viac ako ôsmich rokoch manželstva a dvanástich rokoch spolujitia v jednej spoločnej domácnosti. Tu súd vychádzal z výpovede poškodenej, ktorá toto sama vypovedala. Povaha slovnej vyhrážky bola v termíne verbálneho. Na uskutočnenie týchto vyhrážok nemal obžalovaný pri sebe žiadny predmet. Fyzické danosti oboch - obžalovaného i poškodenej boli rovnaké. Neodlišovali sa od seba vyššou fyzickou danosťou. Predmetná vyhrážka zo strany obžalovaného bola použitá len raz - táto vyhrážka vyústila vzhľadom na predmetnú situáciu, ktorá vtedy bola - vypätie z predmetného pracovného rokovania vo Viedni - následne na to požitie alkoholických nápojov zo strany obžalovaného a následne najskôr verbálny konflikt medzi obžalovaným a poškodenou, ktorý vyústil do predmetného fyzického konfliktu a do predmetnej vyhrážky obžalovaným. Išlo tak o „hrubé, silné“ slová, ktoré museli dostatočne prekvapiť i samotnú poškodenú, keďže boli z jeho strany použité prvýkrát počas ich spolujitia. Išlo tak z jeho strany o skratové konanie a to nielen z predmetného dňa, ale práve i z dôvodu, že bol pod vplyvom alkoholu. I samotná poškodená potvrdila, že zo strany obžalovaného išlo o prvý takýto exes počas ich nielen manželstva, ale i spolujitia (v spoločnej domácnosti žili od roku 2010).

V tomto smere je nevyhnutné uviesť i skutočnosť, že ku skutku došlo dňa 23.septembra 2022 vo večerných hodinách. Ako vyplynulo z dokazovania - obaja zhodne potvrdili, že následne obaja išli spať (do spoločnej manželskej postele) do spálne. I nasledujúce dni - 24.september 2022 - sobota a 25.september 2022 - nedeľa - boli v jednom byte. Predmetný byt poškodená neopustila hneď po predmetnom skutku, resp. cez predmetný víkend. Ako sama vypovedala po celý čas bola v byte, spala s obžalovaným v spálni v manželskej posteli (pokiaľ išlo o predmetný byt nešlo o jednoizbový byt, ale o byt s viacerými miestnosťami). Taktiež vypovedala - že o predmetnej udalosti z piatka - 23.septembra 2022 sa počas víkendu rozprávali, čiastočne ho analyzovali a navyiac obžalovaný v nedeľu varil obed - ako každý víkend.

Práve vzhľadom na predmetné, súd preto nemal za to, že by predmetná vyhrážka, ktorá bola zo strany obžalovaného tak objektívne vzbudila u poškodenej dôvodu obavu o jej život a to i napriek tomu, že tak vypovedala, resp. sa to tak navonok javilo. V prípade, že by naopak mala strach z obžalovaného - nezotrvala by v predmetnom byte ďalšie dva celé dni, nebola by s ním v jednom byte, dokonca v jednej miestnosti (pri spaní).

Pri posudzovaní vyhrážky smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, je dôležité posúdiť, aké konkrétne vyhrážky páchateľ použil, ako sa pritom celkovo správal, či nechytal do ruky nejaký predmet a nenaznačoval tak úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či nešlo len o hrozby, ktoré neboli vážne myslené a podobne - rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. R 38/1971 (upravená verzia) II.

V tejto veci sú potrebné, aby boli vykonané dôkazy na objasnenie povahy páchateľa v tom smere, či je schopný dopustiť sa násilného konania a či teda jeho hrozby mohli vzbudiť odôvodnenú obavu. V tomto smere by mohlo prispieť k objasneniu veci najmä zoznámenie sa s obsahom trestných spisov o predchádzajúcich odsúdeniach páchateľa, najmä zistenie, za akých okolností sa páchateľ v minulosti dopustil násilných trestných činov.

Súd už vyššie rozviedol s prihliadnutím i na výpoveď poškodenej, že išlo počas ich manželstva o prvý takýto konflikt, ktorý bol nielen fyzického, ale i takéhoto verbálneho prejavu zo strany obžalovaného.

Tu súd vo veci poznamenáva vo vzťahu k obžalovanému - že tento do spáchania žalovaného trestného činu nebol ani raz postavený pred súd (uznaný vinnou a odsúdeným). Vo vzťahu k jeho osobe sa nevedelo ani žiadne priestupkové konanie všeobecne a ani priestupkové konanie vo vzťahu k poškodenej - o čom svedčila lustrácia priestupkov - založená v spise.

V tomto smere súd poukazuje na závery znaleckého posudku znalcom z odboru psychológia, ktorý okrem iného konštatoval že konanie obžalovaného v kontexte štruktúry jeho osobnosti, životnej situácie a aktuálneho stavu v čase sa javí ako psychologicky zrozumiteľné. Prognóza jeho ďalšieho vývoja bude daná bilanciou resocializačných faktorov, ktorú pri zohľadnení protialkoholického liečenia znalec hodnotil ako prevažne pozitívnu (znalecký posudok bol vypracovaný ku dňu 27. december 2022).

Nielen znalec z odboru psychológia, ale aj znalec z odboru psychiatria zhodne konštatovali, že u obžalovaného nie je dominantná ani agresívna osobnosť. Agresivita netvorí dominantnú črtu jeho osobnosti. Za bežných podmienok nemá tendenciu reagovať agresívne

v konfliktných a záťažových situáciách vyplývajúcich s interpersonálnych konfliktov s osobami, ku ktorým má blízky vzťah.

Tak ako to i súd konštatoval - bolo zrejmé, že na jeho správanie mala vplyv predmetná konzumácia alkoholu s jeho uvoľňujúcim účinkom vo vzťahu ku kvalite kontrolných a regulačných mechanizmov s dopadom na sociálne neprijateľné správanie.

Podľa § 8 Tr.zák. trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

K vyššie uvedenému ustanoveniu je potrebné poznamenať, že rekodifikáciou Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov došlo k zásadnej zmene nového Trestného zákona oproti doterajšiemu platnému zneniu, ktoré vychádza z materiálneho ponímania trestného činu. V novom zákone sa totiž trestný čin definuje ako primárne formálna kategória, pričom došlo k vypusteniu pojmu spoločenská nebezpečnosť. Z obsahu definície trestného činu sa však spoločenská nebezpečnosť úplne nevytratila, pretože je daná tým, že zákonodarca určité protiprávne konanie označil za najvyššiu formu protiprávneho konania a tou je trestný čin.

Podľa § 10 ods. 2 Tr.zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa je jeho závažnosť nepatrná.

V tomto ustanovení je zakotvená výnimka z formálneho chápania kategórie trestných činov len vo vzťahu ku prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných.

Formálne chápanie kategórie trestných činov má v ustanovení § 10 ods. 2 Tr.zák. zakotvenú výnimku. Táto výnimka sa dá chápať dvoma spôsobmi.

Podľa prvého je vyjadrená v § 8 Tr.zák. v poslednej alinei slovami „ak tento zákon neustanovuje inak“. Práve § 10 ods. 2 Tr.zák. je v priamej nadväznosti na túto alineu a zavádza do formálneho chápania trestného činu možnosť uplatnenia tzv. materiálneho korektívu. Pri tomto poňatí materiálny korektív znamená, že prečin má len formálne znaky, teda znaky skutkovej podstaty trestného činu, avšak

na korekciu prílišnej tvrdosti tohto postupu môžu byť v konkrétnom prípade použité určité materiálne kritériá, ktoré, keď sú závažné, a zistí sa nízka závažnosť prečinu, spôsobujú, že konkrétny čin nie je prečinom. Druhý spôsob považuje § 10 ods. 2 Tr.zák. za materiálny znak prečinu, za jeden zo zákonných znakov trestného činu (avšak výlučne prečinu) uvedeného v § 8 Tr.zák. Nech už zvolíme ktorýkoľvek z týchto teoretických prístupov, praktické dôsledky tohto ustanovenia sú rovnaké. Ak je závažnosť činu vykazujúceho formálne znaky (znaky skutkovej podstaty) prečinu nepatrná nejde o prečin. Obligatórne, teda závažnosť prečinu musí byť zvažovaná pri rozhodovaní o každom čine vykazujúcom formálne znaky prečinu.

Pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku (materiálneho korektívu) je potrebné si uvedomiť, že materiálny znak (materiálny korektív) je daný súborom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v každom jednotlivom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi, rôzny. Materiálny znak (materiálny korektív) je určený spôsob vykonania činu a jeho následkom, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou jeho zavinenia páchatel'a a pohnútkou páchatel'a.

Z uvedeného teda vyplýva, že tento stupeň závažnosti nemožno konkrétne vyjadriť a je len za zvážení príslušného orgánu činného v trestnom konaní a súdu, ako všetky tieto taxatívne vymedzené okolnosti vymedzujúce závažnosť prečinu bude posudzovať a či teda na základe materiálneho znaku (materiálneho korektívu) uzná, či ide o prečin, alebo nie. V prípade pozitívneho vyhodnotenia uvedených kritérií a konštatovania, že vzhľadom na spôsob vykonania činu, následky okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku je jeho závažnosť nepatrná, nejde o prečin, čin súdne trestný a môže byť vyhodnotený ako priestupok, resp. iný administratívno-právny delikt a takto aj kvalifikovaný a naďalej riešený.

Práve vzhľadom na vyššie rozvedené skutočnosti, čo sa týka predmetného skutku ako i na základe zhodnotenia všetkých hľadísk uvedených v § 10 ods. 2 Tr.zák. dospel súd k záveru, že závažnosť tohto skutku (činu) vykazujúcich formálne znaky prečinu bola iba nepatrná - (primerane uznesenie bývalého Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/1/2017, zo dňa 20.marca 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 4 To/69/2017, zo dňa 24.júlka 2017).

Súd ako to už uviedol uznáva, že zo strany obžalovaného vo vzťahu k poškodenej išlo o neuvážené konanie s impulzivitou a explozivitou, ktoré nie je správne - na druhej strane bolo potrebné si uvedomiť (súd to už tiež vyššie rozvedol), že predmetom sporu bolo manželské nedorozumenie medzi obžalovaným a poškodenou. Miera zavinenia a teda pohnútko obžalovaného vzhľadom na jeho závažnosť bola nepatrná. Nestačí totiž preukázať len, že boli porušené alebo ohrozené chránené záujmy, ale je potrebné prihliadať i na okolnosti prípadu, ktoré tiež majú vplyv na nebezpečnosť činu. Závažnosť činu obžalovaného podľa názoru súdu bola nepatrná a preto súd mal za to, že voči obžalovanému nemožno vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť za prečin, ale konanie obžalovaného posudzovať len ako priestupok podľa zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších právnych predpisov (ďalej Zákona o priestupkoch).

I keď konanie obžalovaného napĺňa formálne znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. - avšak absentuje naplnenie materiálneho znaku, ktorým je závažnosť vyššia ako malá, pričom závažnosť sa určuje podľa kritérií uvedených v § 10 ods. 2 Tr.zák. t.j. pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku je potrebné si uvedomiť, že materiálny znak je daný súborom viacerých skutočností (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a), ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v každom jednotlivom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi, rôzny.

Pri závažnosti prečinu je významné hodnotiť objektívnu stránku a subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu, pretože tieto dávajú možnosť dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu alebo činu, vykazuje znaky priestupku. Pri uplatňovaní materiálneho korektívu (§ 10 ods. 2 Tr.zák.) v danom prípade nepôjde o trestný čin, ale len o priestupok, pretože závažnosť tohto prečinu je nepatrná.

Treba mať pri tom na zreteli aj to, že počas celého obdobia ich spolunažívania
decembra 2010 - kedy začali žiť v spoločnej domácnosti) do inkriminovaného skutku

(od

ináč nedošlo medzi nimi v tomto byte nikdy k žiadnemu fyzickému či slovnému takémuto útoku.

To, že sa nejedná o trestný čin, ale o priestupkové konanie súd zdôrazňuje, že významným hľadiskom pre posúdenie tejto otázky sú najmä všetky komplexné okolnosti konkrétneho prípadu ako aj osoba páchatela a vzájomného spolunažívania účastníkov konania.

Konanie obžalovaného podľa názoru súdu nedosiahlo takú intenzitu, aby mohlo byť kvalifikované ako žalovaný trestný čin - súd mal za to, že ide o spoločensky závadné konanie, ktoré by mohlo byť kvalifikované prípade ako priestupok (proti občianskemu spolunažívaniu):

Podľa § 280 ods. 2 Tr.por. súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Súd mal preto za to, že toto neprimerané správanie obžalovaného je potrebné riešiť v priestupkovom konaní v súlade so Zákonom o priestupkoch. Obžalovaný si bude musieť do budúcnosti uvedomiť všeobecne, že i takýto druh sporov nemožno riešiť používaním expresívnych verbálnych prejavov.

Podľa § 52 Zákona o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov priestupky prejednávajú s účinnosťou od 1. júla 2008 okresné úrady, ak zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať sťažnosť zo strany prokurátora do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.